

Bayer Zsolt: A kulturális megmaradás luxusa

2024 szeptember 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Ne hibáztasd az ?slakókat, ha megölnek téged! – mondják a szentinelézek.

Van ez az Északi-Szentinel-sziget, azon élnek a szentinelézek – ez, lássuk be, eddig nem túl meglep? és nem is

túl izgalmas. Ez eddig körülbelül annyira meglep?, izgalmas és intellektuális, mint egy Magyar Péter-él?zés a Facebookon.
Igen ám, de ezek a szentinelézek az agresszív kis hülyével szemben mégis megérdemlik a figyelmünket, s?t, nagyon is megérdemlik!

?k ugyanis úgy döntöttek, hogy megmaradnak az ?sközösség korában, és egészen egyszer?en nem hajlandóak tudomást venni a civilizációról, a huszonegyedik századról.

Nem kis küldetés ez, nem akármilyen elhatározás és elszánás.

Már csak azért sem, mert a szentinelézek szigete, az Északi-Szentinel-sziget az Andamán- és Nikobár-szigetcsoport része, található a Bengáli-öbölben, közigazgatásilag Indiához tartozik. A szigetcsoport f?városa Port Blair, egy nagyjából százezres város, egy mai százezres város minden létez? ismérvével. Eszerint az emberek ott autókkal és motorokkal közlekednek, áruházakban és piacokon vásárolnak, nyomkodják az okostelefonjaikat, bemennek a hivatalba dolgozni, ezért pénzt kapnak, igénybe vesznek banki szolgáltatásokat, s azon sem lep?dnék meg, ha néhány derék Port Blair-i polgár bitcoinbányászattal lenne elfoglalva.

Na most t?lük nagyjából ötven (50!) kilométerre található az Északi-Szentinel-sziget, amelynek lakói halászó-vadászó-gy?jtöget? életmódot folytatnak, fogalmuk sincsen telefonról, internetr?l és bitcoinról, ellenben ismerik a tüzet és az íjat.

?sközösségben élnek, és senkit, ismétlem, senkit nem engednek be a szigetükre, soha, senkit nem fogadnak maguk közé. Aki mégis ilyesmivel próbálkozott, azt megölték.

Néhány figyelemreméltó tény, amit olvasni lehet róluk:
„A szentinelézek viszont nem kizárólag a modern civilizációból jöv? emberekkel szemben barátságtalanok. A dzsarava és más andamán-szigeteki ?slakosok elmondták, hogy velük éppúgy nem kommunikáltak soha, arra téved? társaikat nem egy esetben szintén megölték a szentinelézek. A bennszülöttekre az indiai büntet? törvénykönyvet is csak módjával alkalmazzák: a hatóságok nem indítottak nyomozást például ismeretlen tettes ellen a hittérít? John Allen Chau ügyében, mivel a sziget védett terület, és nem lehet megközelíteni öt tengeri mérföldnél közelebb; letartóztattak ugyanakkor hét embert, köztük öt halászt – ?k segítettek Chaunak 2018-ban eljutni a tiltott övezetbe. […]

Az ?slakosok jogaiért folyamatosan kiálló Survival International szervezet többször is kihangsúlyozta, hogy a szentinelézek újra és újra megmutatják, hogy egyedül akarnak élni, és fontos volna tiszteletben tartani az akaratukat.
2004-ben az indiai-óceáni cunami óriási károkat okozott a környéken, amelynek következtében milliók váltak földönfutóvá. Az indiai kormány tagjai valószín?nek tartották, hogy az ?slakosok nem élték túl a természeti katasztrófát, vagy ha igen, akkor segítségre szorulnak, így egy élelmiszerrel megpakolt helikoptert küldtek a szigetre. A szigetlakók – bár a kunyhóikat a cunami elsöpörte – azonban jól voltak, s?t, annyira nem kértek a látogatókból és a segítségükb?l, hogy kövekkel és dárdákkal dobálták meg a helikoptert. […]

1996-ban az indiai kormány mindenkinek megtiltotta, hogy a szigetre lépjen, amelyet hajókkal kezdtek el ?riztetni. A kormány döntésének két oka volt: az ?slakosok agresszív elhatárolódása a »betolakodóktól«, valamint annak a veszélye, hogy a külvilágból érkez?k olyan fert?zéseket adnak át a benszülötteknek, amelyek veszélybe sodorhatják a törzs fennmaradását.”

Nem szeretném titkolni tovább: minden szimpátiám és együttérzésem a szentinelézeké. Van bennük valami felfoghatatlan és kifürkészhetetlen bölcsesség, ami arra sarkallja ?ket, hogy miközben semmit sem tudnak a környez? világról, mégis bezárkózzanak és minden áron, bármi áron meg?rizzék önazonosságukat.

S amit még érdemes kiragadni az imént olvasottakból: „A Survival International szervezet többször is kihangsúlyozta, hogy a szentinelézek újra és újra megmutatják, hogy egyedül akarnak élni, és fontos volna tiszteletben tartani az akaratukat.”

Mi tagadás: fontos lenne tiszteletben tartani az ilyesmit.

Fogalmam sincs, mi ez a Survival International, az égvilágon semmit sem tudok róluk. Vagyis éppen úgy vagyok a Survival Internationallal, mint a szentinelézek a világgal. A szentinelézekkel ellentétben viszont én csak beütöm a

nevüket a Google-ba, s máris mindent tudok, íme:

„A Survival International egy 1969-ben alakult emberi jogi szervezet, egy londoni székhely? jótékonysági szervezet, amely az ?slakosok , törzsi és nem érintkez? népek kollektív jogaiért kampányol.”

A szervezet kampányai általában a törzsi népek azon vágyaira összpontosítanak, hogy megtartsák ?seik földjét. A Survival International ezeket a népeket szociálisan sebezhet?nek nevezi, és célja, hogy felszámolja az általa az emberi jogok megsértésének igazolására használt »tévhiteket«. Célja továbbá, hogy nyilvánosságra hozza a vállalatok és kormányok által a törzseknek okozott károkat. A Survival International kijelenti, célja, hogy el?segítse a törzsi emberek önrendelkezését.

A Survival International kapcsolatban áll az Egyesült Nemzetek globális kommunikációs osztályával, és konzultatív státusban van az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsával. A cselekvés szabadságának biztosítása érdekében a Survival nem fogad el állami támogatást. Alapító tagja és aláíró szervezete az elszámoltathatósági chartának (INGO Accountability Charter). A Survival irodái Amszterdamban, Berlinben, Londonban, Madridban, Milánóban, Párizsban és San Franciscóban vannak.

Pompás. Tehát egy NGO-ról van szó. Még pompásabb. S mint afféle XXI. századi cinikus (künikosz, de nem Diogenész büdös hordójából kikandikálva, hanem inkább az önimádat büszke hever?jén fekve) annyit azért hadd jegyezzek meg, hogy a szentinelézek szabadsága és magánya és kivonulása (szecesszió) addig tartható fenn, ameddig ki nem derül róluk vagy szigetükr?l valami. Valami fontos. Például, ha mégis kiderülne, hogy az Északi-Szentinel-szigeten van egy növény, ami csak ott él, és a termése rejti az örök élet elixírjét, vagy legalább a rák ellenszerét, akkor a Survival International hamar megtalálná a módját, hogy miért nem tartható fenn tovább az a „marhaság”, miszerint a huszonegyedik században egy törzs az ?sközösség szintjén éljen.

S az sincs kizárva, hogy esetleg kiderül, miszerint a szentinelézek egészen egyszer?en nem t?rik és nem tolerálják a „másságot”, például nincs a szigetükön egyetlen drag queen performance-m?vész és egyetlen melegbár sem, ezért a társadalmuk és a világuk nem méltó a fennmaradásra, ideje megtéríteni ?ket.

Szóval ezek mind-mind létez? opciók, sajnos. De most még tiszteletreméltó módon ?rzik és védik a szentinelézek világát.

Éppen ezért dübörög és zakatol és nem hagy nyugodni a kérdés: kik és mivel és hogyan érdemelhetik ki ezt a védelmet?
Tehát például

amennyiben egy kis közép-európai ország úgy dönt, hogy szeretné meg?rizni kultúráját, ezeregyszáz esztend?s históriáját s mindazt, ami abból következik, s?t nem akar beengedni senkit az országába, legfeljebb azokat, akiket mégis be akar, de err?l csak és kizárólag maga óhajt dönteni – nos, méltányolható egy ilyen óhaj? Mondjuk annak ellenére, hogy az adott közép-európai ország népe ismeri a pénzt, a piacot, az okostelefont, az internetet, s?t még a bitcoint is?

Vagy ahhoz, hogy jogunk legyen az ilyesféle önazonossághoz, vissza kell térnünk az ?sközösség idejébe?

Ezt lehet még olvasni a Survival Internationalról:
„A Survival International három egymást kiegészít? szinten dolgozik a törzsi népek jogaiért: oktatás, érdekképviselet és kampányok. Ezenkívül platformot kínál a törzsi embereknek a világ megszólítására, miközben kapcsolatba lép a helyi bennszülött szervezetekkel, különös tekintettel a törzsi népekre, akiket a külvilággal való érintkezés sürg?sebben fenyeget. Az oktatási programok a nyugati világban él? embereket célozzák meg azzal a céllal, hogy »lebontsák azt a mítoszt, miszerint a törzsi emberek ereklyék, amelyek a haladás révén elpusztulnak. A túlélés célja, hogy el?mozdítsa kultúrájuk tiszteletét, és megmagyarázza, mennyire fontosak napjainkban életmódjuk meg?rzésében«.”

Kapisgálom ám, ezért kérdezem: van esélyünk minderre nekünk is? Már csak azért is muszáj ezt megkérdeznem, mert a jelenlegi demográfiai ismereteink szerint nagyjából ötven év múlva (de legkés?bb hetven év múlva) eléri tet?pontját az emberiség lélekszáma, ami valahol 10-11 milliárd körül fog stagnálni. Ez azért elég jó hír, különösen annak tükrében, hogy amikor én megszülettem, 3,5 milliárd ember élt a földön, s hatvan év alatt ez megduplázódott, meg még 1,2 milliárd, ami elég riasztó, különösen, ha körülpillantunk, hogyan is néz ki most a Föld.

De ami ennél sokkal riasztóbb:

a jelenlegi demográfiai el?rejelzések szerint az európai fehér rassz a következ? ötven (hetven) évben tragikus mértékben fog csökkenni (csoda lesz, ha el nem t?nik teljesen). Érdekes módon a kelet-ázsiai rasszok is drámai csökkenést szenvednek el

– érdemes ezen a ponton vetni egy pillantást például Dél-Koreára, ahol hetven éve még 6,2 körül volt a születési ráta, ez ma 0,6. Dél-Koreában van ma a világon a legtöbb egyedülálló, depressziós, boldogtalan, magányos öregember, és ott a legnagyobb lassan az öngyilkosságok száma, mit mondjak, ezért érdemes volt fejl?dni és kistigrissé válni. De Kína is bajban van, ?k az elmúlt hetven év alatt hatszázmilliós népességüket megduplázták, s?t felmentek 1,4 milliárdra, ám az el?rejelzések szerint éppen hetven év múlva visszatérnek a hatszázmilliós lélekszámhoz, amivel nem lesz fenntartható a világuk. Annál is inkább nem, mivel a legdöbbenetesebb adat szerint a leszálló ág idején olyannyira elöreged? társadalommá válnak majd, hogy a jelenlegi nyolcszázmilliós munkaképes lakosság lélekszáma lemegy százmillióra.

Tehát: az el?ttünk álló öt-hét évtizedben mind az európai fehér rassz, mind az ázsiai rassz döbbenetes csökkenésen megy majd keresztül, miközben Afrika népessége a jelenlegi nagyjából másfél milliárdról fel fog menni négymilliárdra!
Ebb?l pedig nem más következik, mint az, hogy

öt-hét évtized múlva Európa lesz az Északi-Szentinel-sziget, s az európai fehér emberek lesznek (ha lesznek még) a szentinelézek. Éppen ezért ideje odafordulnunk a Survival International vezet?ihez a kérdésünkkel: jár-e nekünk is a megmaradás luxusa? Jár-e nekünk is a védelem, még ha addig nem is merészkednénk, ameddig a szentinelézekkel kapcsolatban merészkedtek, amikor kijelentették: „Ne hibáztasd az ?slakókat, ha megölnek téged.”

Nem akarnánk mi megölni senkit sem, csak úgy megmaradnánk magunknak. Ha lehet. Annál is inkább, mivel a Survival International korábbi vezet?je, bizonyos Stephen Corry még 2007-ben ezt nyilatkozta:

„Ha segíteni akarunk a társadalmakon, az els? dolgunk az, hogy meghallgassuk, ahelyett, hogy megszabjuk, mire van szükségük, és fel kell készülnünk a meglepetésre. Ez nem csak a távoli törzsi népekre vonatkozik: ez mindenki számára létfontosságú. egy olyan világban, ahol a multikulturalizmus eszméit félreértik és támadják, és ahol egyesek egyre inkább rá akarják kényszeríteni nézeteiket másokra.”

A mindenségit, mennyire a szívünkb?l tetszett szólni…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló